

داستان شنیدنی & 171#؛ رویان & 187#؛

شناسه خبر : ۱۴۰۵۱ یکشنبه ۱۹ فروردین ۱۴۰۳ - ۱۹:۲۰

«داستان رویان»، کتابی خواندنی از تاریخ شفاهی پژوهشگاه رویان است؛ پژوهشگاهی که کم کم توانست به عنوان یکی از مجموعه‌های موفق پزشکی در جهان شناخته شود.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، کتاب صوتی «داستان رویان» با صدای محمد نظری به کوشش سماوا منتشر شد و در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفت. «داستان رویان» از جمله آثار نشر راه یار است که تلاش دارد تاریخ شفاهی یکی از مجموعه‌های موفق در زمینه پزشکی در دوران پس از پیروزی انقلاب اسلامی را روایت کند.

این کتاب که به قلم محمدعلی زمانیان نوشته شده است، در واقع به فعالیت‌های دکتر سعید کاظمی آشتیانی در پژوهشگاه رویان از تأسیس تا تثبیت و پیشرفت می‌پردازد؛ پژوهشگاهی که برای اولین بار در ایران، موفق به درمان ناباروری

و سلول درمانی و شبیه سازی شد.

پژوهشگاه رویان، که فعالیتش را از سال 1370 آغاز کرد، توانست در دنیا، انقلابی علمی به پا کند. این پژوهشگاه با کمک استادان برجسته و پزشکیانی که از تلاش و کوشش خسته نمی شدند، موفق شدند تا درمانی برای ناباروری پیدا کنند، سلول درمانی و شبیه سازی را انجام دهند و به این ترتیب، در کنار پیشرفت های علمی، مشکلات بسیاری از خانواده ها را نیز حل کنند.

پژوهشگاه رویان هم اکنون فعالیت های پژوهشی خود را در قالب سه پژوهشکده علوم تولیدمثل، زیست شناسی و فناوری سلول های بنیادی و زیست فناوری دنبال کرده و از طریق سه مرکز فوق تخصصی درمان ناباروری، سلول درمانی و دیابت خدمات خود را به بیماران ارائه می کند. در کتاب «داستان رویان» با محوریت شخصیت دکتر آشتیانی، به عنوان یکی از بنیانگذاران رویان، خاطراتی جذاب و باورنکردنی روایت می شود که مرحله به مرحله رشد فعالیت های پژوهشگاه را بیان می کند.

در بخشی از مقدمه این کتاب می خوانیم: پس از جنگ تحمیلی، عده ای جوان از جنگ برگشته، دور هم جمع شدند و تصمیم گرفتند مجموعه ای را راه اندازی کنند که برای اولین بار مشکل «نازایی» را در کشور حل می کرد. انگیزه آن ها برای حرکت، امید به توشه آخرتی بود که از ثمره تلاش شان فراهم می آمد. سال ها بعد از آن، همه تصمیمات و اقدامات و رنج ها، نتیجه کارشان نماد پیشرفت ایران شد و به باز کردن گره زندگی خانواده های گرفتار انجامید.

بهمن سال 69 بود. زمستان آن سال، فعالیت مؤسسه رویان به صورت غیررسمی آغاز شده بود. در یکی از روزهای بهمن که (عمل تخمک گیری) قرار بود با حضور دکتر الحسنی اولین پانکچر در مؤسسه رویان انجام شود، به خاطر برف زیادی که در منطقه زعفرانیه بر زمین نشسته بود، ماشین های حمل گازوئیل نمی توانستند تا ساختمان رویان بیایند و به خاطر نبودن گازوئیل برای موتورخانه، ساختمان سرد شده بود.

شب قبل از عمل دکتر کاظمی، رئیس مؤسسه رویان، با همکارانش از حدود یک کیلومتری مؤسسه، جایی که ماشین های حمل گازوئیل توقف کرده بودند، گازوئیل ها را با پیت های 20 لیتری حمل می کردند و به مخزن گازوئیل می رساندند تا ساختمان برای فردا گرم باشد. این کار تا نزدیک صبح طول کشید.

به هر زحمتی که بود، کم کم مقدمات درمان اولین بیمار نابارور فراهم می شد. زمان زیادی نگذشت. یک سال بعد از تأسیس رسمی رویان، درمان ناباروری نتیجه داد و اولین نوزاد به دنیا آمد. همزمان امید هم با روش آی وی اف شکفت.

اولین نوزاد لقاح آزمایشگاهی، سیمین نام گرفته؛ خانواده رویان همنام با کوچه‌ای که ساختمان کوچک رویان در آن واقع بود. آن روز فقط اهالی کوچه نبودند که صدای گریه‌های سیمین را شنیدند، بلکه طنینش تا آنجا رفت که مسئولان گفتند: «در زعفرانیه بمانید.» با تولد سیمین، دومین شرط بنیاد مستضعفان هم محقق شد و بچه‌های رویان در زعفرانیه ماندگار شدند.

انتهای پیام/

انتهای پیام/